QURAN (FINNISH)

23 - AL MUÅ½MINUUN (Uskovaisten suura)

1. Totisesti, uskovaiset menestyvÃ¤t,

2. ne, jotka nÃ¶yrtyvÃ¤t rukoillessaan,

3. ja jotka karttavat turhanpÃ¤ivÃ¤istÃ¤ puhetta,

4. ja jotka antavat sovituksen almut

5. ja jotka hillitsevÃ¤t himojensa jÃ¤senet,

6. paitsi vaimojensa ja orjattariensa parissa, jolloin heitÃ¤ ei soimata.

7. Mutta ne, jotka menevÃ¤t tÃ¤tÃ¤ pitemmÃ¤lle, he ovat synnintekijÃ¶itÃ¤.

8. Uskovaisia ovat myÃ¶s ne, jotka vartioivat uskottua omaisuutta ja pitÃ¤vÃ¤t sopimuksensa;

9. ja ne, jotka pitÃ¤vÃ¤t vaarin rukouksistaan.

10. NÃ¤mÃ¤ kuuluvat perillisiin.

11. Paratiisin he saavat periÃ¤, ja siellÃ¤ he tulevat asumaan.

12. Totisesti muovailimme ihmisen puhtaasta savesta.

13. Sitten sijoitimme elon siemenen varmaan suojaan.

14. SenjÃ¤lkeen kehitimme siemenestÃ¤ verenalun, ja hyytyneestÃ¤ verestÃ¤ kehitimme lihanrungon; lihanrungossa rakensimme luut ja luut ympÃ¤rÃ¶imme lihalla. TÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen saatoimme hÃ¤net uuteen hahmoon. Siunattu olkoon siis Jumala, luojista paras.

15. TÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen teidÃ¤n on totisesti kuoltava;

16. mutta ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ teidÃ¤t jÃ¤lleen herÃ¤tetÃ¤Ã¤n eloon.

17. Totisesti, ylÃ¤puolellenne olemme rakentanut seitsemÃ¤n taivaan rataa; emme konsanaan jÃ¤tÃ¤ huolenpitoa luomisesta.

18. PilvistÃ¤ lÃ¤hetÃ¤mme sadetta maan pÃ¤Ã¤lle mÃ¤Ã¤rÃ¤n mukaan ja annamme sen jÃ¤Ã¤dÃ¤ maahan, ja totisesti kykenemme myÃ¶s sen ottamaan pois.

19. Veden avulla Me sitten kasvatamme teille puutarhoja palmupuineen ja viinikÃ¶ynnÃ¶ksineen. NiistÃ¤ saatte runsaasti hedelmiÃ¤, ja te syÃ¶tte niitÃ¤.

20. Me kasvatamme myÃ¶s puun, joka kohoaa Siinain vuorella, ja se tuottaa teille Ã¶ljyÃ¤ ja mehua nautittavaksenne.

21. MyÃ¶s nelijalkaisissa teille on opetus. Annamme teille juomaa niiden sisuksista; onpa karjasta teille suurta hyÃ¶tyÃ¤ myÃ¶s siten, ettÃ¤ voitte sitÃ¤ syÃ¶dÃ¤.

22. Se kantaa teitÃ¤ myÃ¶s samoin kuin laivatkin.

23. Ja tapahtui, ettÃ¤ Me lÃ¤hetimme Nooan kansansa luokse, ja hÃ¤n lausui: Â»Oi kansani, palvelkaa Jumalaa; teillÃ¤ ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. EttekÃ¶ siis karttaisi pahaa?

24. Silloin hÃ¤nen kansansa uskottomien pÃ¤Ã¤miehet sanoivat: Â»HÃ¤n on vain kuolevainen kuten tekin ja yrittÃ¤Ã¤ kohottaa

itsensÃ¤ teidÃ¤n ylÃ¤puolellenne. Jos Jumala olisi tahtonut, HÃ¤n olisi tosiaankin voinut lÃ¤hettÃ¤Ã¤ alas enkelinsÃ¤. Emme ole tÃ¤llaisesta kuulleet esi-isiltÃ¤mme.

25. HÃ¤n on vain hullu mies, siksi sietÃ¤kÃ¤Ã¤mme hÃ¤ntÃ¤ aikansa.Â»

26. Nooa lausui: Â»Herra, auta minua, koska he leimaavat minut valehtelijaksi.Â»

27. Silloin Me annoimme hÃ¤nelle ilmoituksemme nÃ¤in sanoen: Â»Rakenna itsellesi arkki silmiemme edessÃ¤ ja kÃ¤skyjemme mukaan. Kun sitten sanamme kÃ¤y toteen ja tuliset vedet tulvivat, niin vie siihen pari kaikkia elÃ¤imiÃ¤ sekÃ¤ oma perheesi, paitsi niitÃ¤, joista sana on jo edeltÃ¤ kÃ¤ynyt. Ã„lÃ¤ puhu minulle niistÃ¤, jotka ovat jumalattomia. Totisesti, heidÃ¤t hukutetaan.

28. Kun sinÃ¤ ja mukanasi olevat olette turvallisesti asettuneet arkkiin, lausu silloin: Â»Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, joka on pelastanut meidÃ¤t jumalattomien ihmisten seasta.Â»

29. Ja sano edelleen: Â»Herrani, suo minulle siunattu ulospÃ¤Ã¤sy, sillÃ¤ SinÃ¤ olet paras turvasatama.Â»

30. Totisesti nÃ¤mÃ¤ ovat tunnusmerkkejÃ¤; totisesti Me koettelemme ihmisiÃ¤.

31. HeidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ me loimme uuden sukupolven.

32. Sitten lÃ¤hetimme heidÃ¤n luokseen sananjulistajan heidÃ¤n keskuudestaan, ja hÃ¤n lausui: Â»Palvelkaa Jumalaa, teillÃ¤ ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. EttekÃ¶ siis HÃ¤ntÃ¤ kunnioittaisi?Â»

33. Mutta pÃ¤Ã¤miehet hÃ¤nen kansansa keskuudessa, jotka olivat epÃ¤uskoisia ja kielsivÃ¤t tulevan elÃ¤mÃ¤n ja joille olimme antanut hyvinvointia tÃ¤ssÃ¤ maailmassa, lausuivat: Â»HÃ¤n on vain kuolevainen kuten tekin, hÃ¤n syÃ¶ mitÃ¤ tekin syÃ¶tte ja juo mitÃ¤ te juotte.

34. Jos tottelette kaltaistanne ihmistÃ¤, menette totisesti turmioon.

35. Lupaako hÃ¤n teille, ettÃ¤ kun olette kuolleet; ja muuttuneet tomuksi ja luiksi, niin teidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n jÃ¤lleen eloon?

36. Se on mahdotonta, aivan mahdotonta, mitÃ¤ teille on luvattu.

37. On olemassa ainoastaan tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤, me kuolemme ja me elÃ¤mme, eikÃ¤ meitÃ¤ herÃ¤tetÃ¤ kuolleista.

38. HÃ¤n on vain ihminen, joka on sepittÃ¤nyt valhetta Jumalaa vastaan, emmekÃ¤ ota hÃ¤ntÃ¤ uskoaksemme.Â»

39. HÃ¤n sanoi: Â»Herrani, auta minua, koska he leimaavat minut valhettelijaksi.Â»

40. Jumala vastasi: Â»Tuokion kuluttua he totisesti katuvat.Â»

41. Niin rangaistus yllÃ¤tti heidÃ¤t totuuden voimalla, ja Me huuhdoimme heidÃ¤t kuin roskajÃ¤tteet. Siten hÃ¤ipykÃ¶Ã¶t jumalattomat ihmiset.

42. Sitten Me nostimme heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ uuden sukupolven.

43. YksikÃ¤Ã¤n kansa ei voi jouduttaa aikansa tuloa eikÃ¤ sitÃ¤ siirtÃ¤Ã¤.

44. Sitten lÃ¤hetimme sananjulistajia toisen toisensa jÃ¤lkeen, mutta kun kansa sai lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n luokseen, se kielsi hÃ¤net, jolloin Me annoimme kansan seurata toistaan ja teimme ne pelkiksi taruiksi. Siten hÃ¤ipykÃ¶Ã¶t pois uskottomat kansat.

45. SenjÃ¤lkeen lÃ¤hetimme Mooseksen ja hÃ¤nen veljensÃ¤ Aaronin mukanaan merkkimme ja selvÃ¤t valtuudet

46. faraon ja hÃ¤nen pÃ¤Ã¤miestensÃ¤ luokse, mutta nÃ¤mÃ¤ paisuivat ylpeydestÃ¤Ã¤n ja olivat julkeita ihmisiÃ¤.

47. NÃ¤in he sanoivat: Â»Uskoisimmeko kahta meidÃ¤n kaltaistamme ihmistÃ¤, joiden kansalaiset ovat meidÃ¤n orjiamme?Â»

48. NÃ¤in he kielsivÃ¤t lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t ja joutuivat niiden joukkoon, jotka kadotettiin.

49. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjan, jotta he saisivat johdatuksen.

50. Me asetimme myÃ¶s Marian pojan ja hÃ¤nen Ã¤itinsÃ¤ tunnusmerkiksi ja annoimme heille suojaa erÃ¤Ã¤llÃ¤ ylÃ¤ngÃ¶llÃ¤, jossa oli sopiva lepopaikka ja kirkas lÃ¤hde.

51. Te, jotka olette lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤, syÃ¶kÃ¤Ã¤ puhdasta ravintoa ja suorittakaa hyviÃ¤ tekoja. MinÃ¤ tiedÃ¤n tarkoin, mitÃ¤ te teette.

52. TeidÃ¤n seurakuntanne on ainoa uskovaisten seurakunta, ja MinÃ¤ olen teidÃ¤n Herranne, siksi palvelkaa Minua,

53. Mutta he ovat hajaantuneet uskonnossaan lahkoiksi, ja jokainen ylvÃ¤stelee omastaan.

54. Anna siis heidÃ¤n joksikin aikaa sokaistua harhaansa.

55. Luulevatko he, ettÃ¤ antaessamme heille rikkautta ja lapsia

56. joudutamme heille myÃ¶s hyveitÃ¤. Ei, tÃ¤tÃ¤ he eivÃ¤t kÃ¤sitÃ¤.

57. Totisesti, ne, jotka Herransa pelosta ovat vaarinottavaisia,

58. jotka uskovat Herransa ilmoituksiin,

59. jotka eivÃ¤t palvele ketÃ¤Ã¤n Jumalan vertaisena

60. ja jotka antavat antinsa vÃ¤rÃ¤jÃ¤vin sydÃ¤min, tietÃ¤en palaavansa Herransa luokse,

61. kaikki nÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka kilpailevat hyveissÃ¤ ja ensimmÃ¤isinÃ¤ ne saavuttavat.

62. Emme pane yhdellekÃ¤Ã¤n sielulle kuormaa, jota se ei kykenisi kantamaan, ja MeillÃ¤ on myÃ¶skin Kirja, joka puhuu totuutta, joten heille ei tehdÃ¤ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

63. HeidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat vaipuneet tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myyteen tÃ¤stÃ¤ Kirjasta, ja sitÃ¤paitsi he suorittavat muitakin tekoja.

64. Kunnes Me langetamme tuomiomme yltÃ¤kyllÃ¤isesti elÃ¤ville heidÃ¤n keskuudessaan, ja katso, silloin he alkavat huutaa.

65. Ã„lkÃ¤Ã¤ huutako apua tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤; totisesti ette ole saavat sitÃ¤ MeitÃ¤ vastaan.

66. Totisesti, Minun ilmoitukseni julistettiin teille, mutta te kÃ¤Ã¤nnyitte selin.

67. YlvÃ¤stellen te vetÃ¤ydytte etÃ¤Ã¤lle.

68. EivÃ¤tkÃ¶ he siis ole harkinneet, mitÃ¤ ovat sanoneet? Vai onko heille sattunut sellaista, mitÃ¤ ei heidÃ¤n esi-isillensÃ¤kÃ¤Ã¤n ole sattunut?

69. Tai eivÃ¤tkÃ¶ he tunne sananjulistajaansa ja siksi hÃ¤net kieltÃ¤vÃ¤t?

70. Tai sanovatko, ettÃ¤ hÃ¤net on vallannut hulluus? Ei, hÃ¤n on tuonut heille totuuden, mutta useimmat heistÃ¤ ovat totuutta vastaan.

71. Jos totuus olisi mukautunut heidÃ¤n himoihinsa, niin varmasti taivaat ja maa ja kaikki, mitÃ¤ niissÃ¤ on, olisivat sortuneet raunioiksi. Ei, olemme tuonut heille varoittajan, mutta he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t hÃ¤nelle selkÃ¤nsÃ¤.

72. Vai onko niin, ettÃ¤ sinÃ¤, oi Muhammed, olet pyytÃ¤nyt heiltÃ¤ palkkiota? Mutta onhan Herrasi palkinto paras, sillÃ¤ HÃ¤n on paras huoltaja.

73. Totisesti, sinÃ¤ kutsut heitÃ¤ oikealle tielle.

74. Mutta totisesti, ne, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, eksyvÃ¤t tieltÃ¤.

75. Ja vaikkapa Me osoittaisimme heille armoa ja poistaisimme heitÃ¤ ahdistavan vaivan, niin totisesti, he pysyisivÃ¤t kurittomuudessaan ja sokeasti jatkaisivat vaellustaan.

76. Olemme jo yllÃ¤ttÃ¤nyt heidÃ¤t rangaistuksella, mutta he eivÃ¤t nÃ¶yryyttÃ¤neet sydÃ¤miÃ¤nsÃ¤ Herransa edessÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n katuneet.

77. Mutta kun avaamme heille oven suureen tuskaan, niin katso, silloin he joutuvat epÃ¤toivoon.

78. Jumalahan on antanut teille kuulon ja nÃ¤Ã¶n ja sydÃ¤men. Mutta niukkoja ovat teidÃ¤n kiitoksenne.

79. HÃ¤n on levittÃ¤nyt teidÃ¤t yli maan, ja HÃ¤nen luokseen teidÃ¤t jÃ¤lleen kootaan.

80. HÃ¤n antaa elÃ¤mÃ¤n ja kuoleman, ja HÃ¤nestÃ¤ riippuu yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n vuorottelu. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?

81. PÃ¤invastoin, he puhuvat aivan kuten heidÃ¤n edeltÃ¤jÃ¤nsÃ¤kin.

82. He sanovat: Â»Kuinka, kun olemme kuolleet ja muuttuneet tomuksi ja luiksi, herÃ¤tetÃ¤Ã¤nkÃ¶ meidÃ¤t silloin taas eloon?

83. Totisesti, meille on jo aikaisemmin luvattu samaa, kuten muinaisille esi-isillemmekin; nÃ¤mÃ¤ ovat pelkkiÃ¤ muinaistaruja.Â»

84. Sano: Â»Kenelle kuuluu maa ja kaikki, mitÃ¤ siinÃ¤ on, vastatkaa, jos tiedÃ¤tte?Â»

85. He vastaavat nyt: Â»Jumalalle.Â» Â»Sano: Â»Miksi ette sitten ota vaarin?Â»

86. Sano edelleen: Â»Kuka on seitsemÃ¤n taivaan ja suurimman vallan Herra?Â»

87. He vastaavat taas: Â»Jumalalle kuuluu kaikki tÃ¤mÃ¤.Â» Sano: Â»Miksi ette sitten HÃ¤ntÃ¤ palvele?Â»

88. Sano vielÃ¤: Â»Kenen kÃ¤dessÃ¤ on kaiken valtius ja kuka antaa suojaa, vaikka hÃ¤ntÃ¤ vastaan ei ole mitÃ¤Ã¤n suojaa, sanokaa, jos tiedÃ¤tte.Â»

89. He vastaavat taas: Â»TÃ¤mÃ¤ kuuluu Jumalalle.Â» Sano: Â»Kuinka siis voitte olla noin harhautuneita?Â»

90. Olemme tuonut heille totuuden, mutta useimmat heistÃ¤ ovat totisesti valehtelijoita.

91. Jumala ei konsanaan ole hankkinut itselleen poikaa, eikÃ¤ ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. Olisihan muutoin jokainen jumala vienyt mukaansa sen, mitÃ¤ oli luonut, ja muutamat heistÃ¤ olisivat alistaneet toisia valtaansa. Kunnia olkoon Jumalalle! HÃ¤n on ylÃ¤puolella kaiken, mitÃ¤ he kuvittelevat.

92. HÃ¤n tuntee sekÃ¤ kÃ¤tketyt ettÃ¤ julkiset asiat. Senvuoksi HÃ¤n on sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he hÃ¤nen ohellaan jumaloivat.

93. Sano: Â»Herra, jos nÃ¤ytÃ¤t minulle, mikÃ¤ heitÃ¤ uhkaa,

94. niin Herra, Ã¤lÃ¤ sijoita minua vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten joukkoon.Â»

95. Totisesti, Me kykenemme nÃ¤yttÃ¤mÃ¤Ã¤n sinulle, millÃ¤ Me heitÃ¤ uhkaamme.

96. Torju paha sillÃ¤, mikÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ on. Me tunnemme parhaiten, mitÃ¤ he uskottelevat.

97. Sano myÃ¶s: Â»Herra. Sinusta etsin turvapaikkaa pahojen henkien viettelyksiÃ¤ vastaan.

98. Sinusta etsin suojaa, oi Herra, etteivÃ¤t he minua saavuttaisi.Â»

99. Aina siihen asti, kunnes kuolema jonkun heistÃ¤ yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ ja hÃ¤n hokee: Â»Herrani, pÃ¤Ã¤stÃ¤ minut takaisin, pÃ¤Ã¤stÃ¤ minut takaisin,

100. ehkÃ¤ voisin tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ sellaisessa, minkÃ¤ olen jÃ¤ttÃ¤nyt tekemÃ¤ttÃ¤.Â» Ei koskaan. TÃ¤mÃ¤ on vain puhetta, jota hÃ¤n hokee, mutta heidÃ¤n takanaan on erottava seinÃ¤ aina siihen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti, jolloin heidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n kuolleista.

101. Mutta kun pasuunoihin puhalletaan, niin sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n ei ole oleva mitÃ¤Ã¤n sukulaisuussiteitÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he kysele toinen toistansa.

102. Senvuoksi ne, joiden hyveet painavat vaa'assa eniten, tulevat onnellisiksi.

103. Mutta joiden ansiot painavat vÃ¤hÃ¤n, he ovat niitÃ¤, jotka ovat kadottaneet sielunsa. HelvetissÃ¤ he saavat asua.

104. Tuli on siellÃ¤ kÃ¤rventÃ¤vÃ¤ heidÃ¤n kasvonsa ja pahasti turmeleva heidÃ¤t.

105. EikÃ¶ Minun ilmoituksiani julistettu teille? Mutta te hyljitte niitÃ¤.

106. He vastaavat: Â»Herra, meidÃ¤n onnettomuutemme kÃ¤vivÃ¤t yli voimiemme ja me olimme harhaan johdettuja ihmisiÃ¤.

107. Herra, pÃ¤Ã¤stÃ¤ meidÃ¤t pois tÃ¤Ã¤ltÃ¤. Totisesti, jos taas kÃ¤Ã¤nnymme pahaan, olemme vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤.Â»

108. Jumala on vastaava: Â»MenkÃ¤Ã¤ tiehenne Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ puhuko Minulle!

109. Olihan totisesti keskuudessanne ryhmÃ¤ palvelijoitani, jotka lausuivat: 'Herra, me uskomme, anna meille anteeksi ja osoita meille armoasi, sillÃ¤ SinÃ¤ olet paras armahtaja.'

110. Mutta te piditte heitÃ¤ pilkkananne, kunnes se sai teidÃ¤t unohtamaan Minun varoitukseni, ja te nauroitte heitÃ¤.

111. Totisesti MinÃ¤ tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ olen heidÃ¤t palkitseva siitÃ¤, ettÃ¤ he olivat lujia; he ovat voiton perijÃ¶itÃ¤.Â»

112. VielÃ¤ kysyy HÃ¤n: Â»Kuinka monta vuotta viivyitte maan pÃ¤Ã¤llÃ¤?Â»

113. He vastaavat: Â»Viivyimme kai pÃ¤ivÃ¤n tai osan siitÃ¤. Kysy niiltÃ¤, jotka osaavat laskea.Â»

114. HÃ¤n on sanova: Â»Olette viipyneet vain lyhyen hetken; jospa sen tietÃ¤isitte.

115. Luulitteko, ettÃ¤ olimme luonut teidÃ¤t turhan vuoksi ja ettei teidÃ¤n ollut palattava MeidÃ¤n luoksemme?Â»

116. Korkea on Jumala, totuuden kuningas; ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, ylevÃ¤n voiman Herra.

117. Ken rukoilee jotakin muuta jumalaa Herran ohella, hÃ¤nen osaksensa ei tule valoa, ja hÃ¤nen on tili tehtÃ¤vÃ¤ Jumalalle. Totisesti, uskottomilla ei ole milloinkaan menestystÃ¤.

118. Sano: Â»Herra! Anna anteeksi ja osoita armoasi, sillÃ¤ SinÃ¤ olet paras armahtajista.Â»